



Μαρτυρία θύματος της «επιλογής φύλου» και οι καταστροφικές μεθοδεύσεις του WRATH *

Από το «Μαμά, Μπαμπάς και Παιδιά»

Ο πόνος μου είναι υποπροϊόν του πειράματος «επιβεβαίωσης φύλου». Είναι αποτέλεσμα του ότι σε εμένα, σε ένα παιδί του οποίου η ασθένεια πότιζε κάθε του απόφαση, δόθηκε η εξουσία να επιλέξω να προχωρήσω σε σοβαρές ψυχολογικές και ιατρικές παρεμβάσεις έχοντας την πλήρη ενθάρρυνση των επαγγελματιών, όλα στο όνομα της «ενημερωμένης συγκατάθεσης ανηλίκου».

Η μαρτυρία(1)

Το πιο οδυνηρό μέρος της δικής μου απομετάβασης ήταν να καταφέρω να συμφιλιωθώ με την πραγματικότητα. Με τη πραγματικότητα ότι δεν μπορεί ποτέ να ξεφύγω από το γυναικείο φύλο μου, όπως εσύ μου είχες υποσχεθεί. Με τη πραγματικότητα ότι καμία κοινωνική, ιατρική ή νομική μετάβαση δεν θα καταφέρει να αλλάξει το φύλο μου και να με κάνει άντρα. Με τη πραγματικότητα ότι δεν θα μπορέσω ποτέ να γίνω το αδύνατο. Με τη πραγματικότητα ότι δεν θα γίνω ποτέ όλα όσα πίστευα ότι όφειλα να καταφέρω να γίνω.

Τώρα συνειδητοποιώ ότι ζούσα σε μια ψεύτικη πραγματικότητα, όπου οι άνθρωποι που όφειλαν να με βοηθήσουν με την ψυχική μου ασθένεια, μου έλεγαν ψέματα. Μου είπες ψέματα ότι η μετάβαση θα μείωνε τον πόνο μου. Μου είπες ψέματα ότι το να αλλάξω τον εαυτό μου ήταν η μόνη θεραπεία για τη δυσφορία φύλου που ένιωθα. Μου είπες ψέματα όταν υποστήριξες ότι η λύση είναι να αλλάξω το σώμα μου, ενώ το πρόβλημα ήταν στο μυαλό μου.

Αντιμετώπισες τη δυσφορία για το φύλο μου σαν να είναι η βασική αιτία των δυσκολιών μου, αντί να καταλάβεις πως ήταν ένα σύμπτωμα των υποκειμένων βασικών μου προβλημάτων. Με αντιμετώπισες σαν ένα αγόρι παγιδευμένο στο σώμα ενός κοριτσιού, αντί να καταλάβεις πως ήμουν ένα τραυματισμένο παιδί που κατακλυζόταν από τις συνέπειες της σεξουαλικής, σωματικής και συναισθηματικής κακοποίησης. Εστίασες στο κορίτσι που ήθελε να γίνει αγόρι και παραμέλησες να δεις το κορίτσι που οδηγούσε τον εαυτό της στη λιμοκτονία, αυτοτραυματιζόταν, ζούσε με τα φαντάσματα του παρελθόντος και έκανε συνεχώς απόπειρες αυτοκτονίας. Η κακή σου ιατρική πράξη αύξησε τη δυσφορία του φύλου μου και χειροτέρεψε το μίσος μου για το σώμα μου.

Το να μου λένε ότι θα μπορούσα να γίνω το αδύνατο με τρέλανε. Πίστεψα ότι αν έβαζα τα δυνατά μου θα μπορούσα να γίνω άντρας. Σκέφτηκα ότι αν πλάκωνα περισσότερο το στήθος μου θα μπορούσα να το εξαφανίσω. Σκέφτηκα ότι αν πεινούσα κι άλλο θα μπορούσα να κρύψω τις καμπύλες μου. Σκέφτηκα ότι αν άλλαζα και άλλο τη φωνή μου θα μπορούσα να καλύψω το φυσικό της ύψος. Νόμιζα ότι το να μην περνιέμαι για άντρας ήταν η τιμωρία μου γιατί δεν ήμουν αρκετά πειθαρχημένη. Νόμιζα ότι έφταιγα που ήμουν ακόμα άρρωστη, μετά από χρόνια, ενώ προσπαθούσα να αλλάξω την σταθερή μου πραγματικότητα.

Τώρα που έχει περάσει σχεδόν ένας χρόνος που επανήλθα στο φύλο μου, είμαι ακόμη αναγκασμένη να αγωνίζομαι με τις πληγές από τη μετάβασή μου, μια ψυχολογική παρέμβαση που κράτησε πεντέμισι χρόνια. Πληγώθηκα από τους θεραπευτές και τις επιπόλαιες αποφάσεις τους που παραβιάζουν τον Ιπποκράτειο όρκο, την υπόσχεση ότι καταρχήν δεν θα κάνουν κακό. Πρέπει να τα βγάλω πέρα με τις συνέπειες της αποτυχίας τους να κάνουν το σωστό: να μελετήσουν την έρευνα με έναν υγιή βαθμό σκεπτικισμού, και να αντιμετωπίζουν τους ασθενείς τους σύμφωνα με τα ηθικά και βιοηθικά πρότυπα. Αντιμετωπίζω την αποτυχία της κοινωνίας να με αποδεχτεί όπως είμαι, χωρίς να πρέπει να τροφοδοτώ την ψυχική μου ασθένεια επιβεβαιώνοντας τις αυταπάτες μου.

Ο πόνος μου είναι προϊόν της ανεντιμότητας και της έλλειψης ηθικού θάρρους. Προήλθε γιατί δεν υπήρξε κριτική σκέψη, κοινή λογική και η υπευθυνότητα να αμφισβητηθούν οι καινοτόμες «θεραπείες». Ο πόνος μου είναι υποπροϊόν του πειράματος «επιβεβαίωσης φύλου». Είναι αποτέλεσμα του ότι σε εμένα, σε ένα παιδί του οποίου η ασθένεια πότιζε κάθε του απόφαση, δόθηκε η εξουσία να επιλέξω να προχωρήσω σε σοβαρές ψυχολογικές και ιατρικές παρεμβάσεις έχοντας την πλήρη ενθάρρυνση των επαγγελματιών, όλα στο όνομα της «ενημερωμένης συγκατάθεσης ανηλίκου». Ο πόνος μου είναι το υποπροϊόν της κλεμμένης παιδικής ηλικίας από τις θεραπείες που κάνουν πως είναι μια προσωρινή και αναστρέψιμη παύση (της εφηβείας). Είναι το αποτέλεσμα των χαμένων ευκαιριών και της περιφρόνησης των αναπτυξιακών σταθμών που δεν κρίθηκαν αρκετά σημαντικοί για να ληφθούν υπόψη.

Έχασα χρόνια αλλάζοντας τον εαυτό μου για να ανακουφίσω τη δυσφορία μου, όταν δεν υπήρχε τίποτα να αλλάξει πέρα από το πώς σκεφτόμουν για τον εαυτό μου. Έχασα χρόνια σκεπτόμενη ότι κάτι πολύ σοβαρό δεν πήγαινε καλά με εμένα,

με το να είμαι γυναίκα και να είμαι αυτό που είμαι, σαν να υπάρχουν πράγματα που αποκλείονται από τη γυναικεία φύση. Έχασα χρόνια νομίζοντας ότι ήμουν πολύ μυώδης και όχι αρκετά θηλυκή για να μου επιτρέπεται να είμαι γυναίκα, λες και το έμφυτο και αμετάβλητο φύλο μου ήταν κάτι που έπρεπε να μου δοθεί ως επιβράβευση. Έχασα χρόνια σκεπτόμενη ότι δεν θα μπορούσα να υπάρχω ως ο εαυτός μου, όπως ήμουν.

Γνωρίζω ότι το θέμα της «επιβεβαίωσης του φύλου» δεν έχει να κάνει με έναν ζωντανό γιο ή μια νεκρή κόρη, αλλά είναι θέμα να ανακαλύψεις και να αποδεχθείς την πραγματικότητα. Ξέρω ότι η αποδοχή του φύλου μου, αυτή ήταν η θεραπεία για τη δυσφορία μου. Ξέρω ότι έχασα χρόνια ζώντας ένα ψέμα.

Για μια διαδικασία που φιλοδοξούσε να είναι δραστική στις επιβεβαιώσεις της, κανένας άνθρωπος δεν μου συνταγογράφησε τις λέξεις που είχα μεγαλύτερη ανάγκη να ακούσω: «Είσαι αρκετή όπως είσαι, είσαι αποδεκτή όπως είσαι».

Τα τραγικά παρασκήνια της δραστηριότητας του WPATH

Η ιστορία ψυχολογικής κακοποίησης του πονεμένου κοριτσιού δεν εκπλήσσει, ούτε είναι η μοναδική. Είναι μία μόνο από τις πολλές των απογοητευμένων αλλά και ηρωικών detransitioners, των νέων που στην αρχή πίστεψαν αφελώς πως τα ψυχολογικά τους προβλήματα οφείλονταν στο ότι «γεννήθηκαν σε λάθος σώμα», αλλά κατόπιν κατάλαβαν και βρήκαν τη δύναμη να επανέλθουν στην φύση τους. Την κύρια ευθύνη για αυτή τη παραπλάνηση φέρουν οι ακτιβιστές του φύλου και οι φίλοι τους θεραπευτές που διαμορφώνουν τις θέσεις του «επίσημου», επιστημονικού (υποτίθεται) φορέα προώθησης της ΛΟΑΤΚΙ+ υγείας, του WPATH. Ο WPATH, «World Professional Association of Transgender Health» δηλ. η «Παγκόσμια Επαγγελματική Ένωση για την Υγεία των Διαφυλικών», είναι ένας εξαιρετικά αμφισβητούμενος οργανισμός που υπαγορεύει τις οδηγίες υγείας για τα άτομα με ιδιαιτερότητες στην αντίληψη του φύλου και τη σεξουαλικότητα, αλλά όπως όλα δείχνουν αυτές βασίζονται στην ιδεολογική κατεύθυνση και όχι στην επιστημονική επιβεβαίωση.

Υπάρχει πλήθος καταγγελιών και μαρτυριών που τον αφορούν, ας αναφέρουμε κάποιες. Πέρυσι, στις 4 Μαρτίου του 2024 διέρρευσαν κάποιες εσωτερικές συνομιλίες, κάποια αρχεία του WPATH. Τα εν λόγω αρχεία περιλαμβάνουν κατά λέξη κουβέντες των μελών του.(2)

Αυτά τα αρχεία αποδεικνύουν ότι ο WPATH δεν είναι ούτε επιστημονικός ούτε ιατρικός οργανισμός. Στην πραγματικότητα, ο WPATH είναι η άγρια δύση της δυτικής ιατρικής, διότι είναι οι ακτιβιστές που καθοδηγούν τους συνεργαζόμενους χειρουργούς υψηλής ειδίκευσης, που αναζητούν πρωτόκολλα για τις χειρουργικές επεμβάσεις που προτίθενται να πραγματοποιήσουν. Προφανώς τα εγκεκριμένα πρωτόκολλα και οι πολιτικές για τις μη αναστρέψιμες χειρουργικές επεμβάσεις είναι επιφυλακτικά και υποστηρίζουν την κανονικότητα.

Από το 2007 περίπου, όταν η «Harry Benjamin International Gender Dysphoria

Association», μετατράπηκε σε “World Professional Association of Transgender Health” ή WPATH ή «Παγκόσμια Επαγγελματική Ένωση για την Υγεία των Διαφυλικών», οι ακτιβιστές διαμορφώνουν τις πολιτικές και τις αποφάσεις της WPATH. Οι ενδιαφερόμενοι κλινικοί γιατροί αποθαρρύνονται να δείξουν οποιαδήποτε επιφύλαξη στην κλινική τους πράξη. Ένας ακτιβιστής κλινικός γιατρός αποκάλυψε πως «Τα τελευταία 15 χρόνια δυστυχώς αναγκάστηκα να αρνηθώ να γράψω μόνο μία συστατική επιστολή, (για την αλλαγή φύλου εννοεί) κυρίως γιατί το άτομο που αξιολογήθηκε ήταν σε ενεργό ψύχωση και είχε παραισθήσεις κατά τη διάρκεια της συνεδρίας αξιολόγησης. Εκτός από αυτό όλοι οι υπόλοιποι πήραν την επιστολή αξιολόγησης, την έγκριση του ασφαλιστικού τους φορέας, και ζουν (πιθανώς) ευτυχισμένοι για πάντα.» (Η λέξη "πιθανώς" έχει μεγάλο βάρος σε αυτήν την πρόταση...)

Ο συγκεκριμένος θεραπευτής φύλου από την Καλιφόρνια αποκάλυψε επίσης πως: «Έχω επιπλέον παρέμβει προς υποστήριξη (της μετάβασης εννοεί) ατόμων που έχουν διαγνωστεί με μείζονα καταθλιπτική διαταραχή, PTSD, αστέγων που κατάφεραν να υποβληθούν τουλάχιστον σε ορχεκτομή...». Έχουν φτάσει στην ιατρική του φύλου στο σημείο να υποβάλλονται οι άστεγοι με ψυχικές διαταραχές σε χειρουργικές επεμβάσεις, ακόμη και όταν έχουν ελάχιστες πιθανότητες να καταφέρουν να αναρρώσουν μετά το χειρουργείο.

Τα αρχεία που διέρρευσαν, της WPATH, αποκαλύπτουν πως οι κλινικοί τους συνεργάτες εργάζονται με «πελάτες που προσδιορίζονται ως μη δυαδικοί ή ως ευνούχοι και ζητούν άτυπες χειρουργικές επεμβάσεις, για να διαμορφώσουν σώματα που είτε δεν υπάρχουν στη φύση, είτε πρόκειται για τις πρώτες στο είδος τους επεμβάσεις, επομένως υπάρχουν λίγα παραδείγματα που θα εξασφαλίσουν τα αποτελέσματα»

Αυτές οι «μη τυπικές» επεμβάσεις, όπως οι «μαστεκτομές χωρίς να υπάρχουν θηλές, τα «καθόλου γεννητικά όργανα», η κολποπλαστική με διατήρηση και αρρένων μερών», δεν έχουν καμία βάση για να υποστηριχθούν. Κανείς δεν έχει ιδέα για τη μακροπρόθεσμη πρόγνωση ενός άρρενα που διατηρεί μέρος από τα γεννητικά του όργανα και προσθέτει και έναν νεοκόλπο.

Με βάση τα διαρρεύσαντα αρχεία της WPATH, οι θεραπείες μπορούν να χαρακτηρισθούν άνετα ως «Ψευδοεπιστημονικά χειρουργικά και ορμονικά πειράματα σε παιδιά, εφήβους και ευάλωτους ενήλικες» και αυτό είναι το πιο σημαντικό σημείο. Ο WPATH είναι ένας περιθωριακός οργανισμός που ξεκίνησε το 1978 ως μια χαλαρή σχέση κλινικών γιατρών και ακτιβιστών που κατέληξε να αυτοπροσδιορίζεται ως η κορυφαία αρχή για την ιατρική μετάβαση. Για πολλά χρόνια κανείς δεν αμφισβητούσε τη θέση τους. Ξαφνικά, μετά από ένα καταγίγισμο κοινωνικών κινημάτων, ο WPATH βρέθηκε στο επίκεντρο του δημόσιου λόγου.

Ίσως η πιο κραυγαλέα πτυχή όσων έγιναν γνωστά από τις διαρροές είναι η αποκάλυψη ότι οι κλινικοί γιατροί του WPATH γνωρίζουν την καρκινογόνο δράση της τεστοστερόνης και συζητούν για ασθενείς που φαίνεται να έχουν πεθάνει ως συνέπεια της ορμονικής «θεραπείας» που έλαβαν.

Γνωρίζουν επίσης καλά τη λύπη και το μετάνιωμα που εκδηλώνουν οι νέοι που προχωρούν σε ιατρική μετάβαση. Ο Dr. Daniel Metzger, Καναδός ενδοκρινολόγος, επεσήμανε ότι «Κάποιοι από τους Ολλανδούς ερευνητές έδωσαν στοιχεία για νεαρούς ενήλικες που είχαν μετανιώσει, είχαν «αναπαραγωγική» θλίψη, και δεν νομίζω ότι κάτι από αυτά μας εκπλήσσει ».

Αυτοί οι νέοι, που έχουν πλέον μέσο όρο ηλικίας τα 32 χρόνια, έχουν μετανιώσει για τη στειρώσή τους. Στην κλινική μου πρακτική δουλεύω συχνά με άτομα που αντιμετωπίζουν υπογονιμότητα. Η ηλικία που εκδηλώνεται η λύπη για τη στειρότητα αυξάνεται στα τέλη της δεκαετίας των τριάντα και είναι συνήθως πιο έντονη γύρω στις αρχές της δεκαετίας των σαράντα, συνεπώς ο τεράστιος αντίκτυπος της υπογονιμότητάς τους δεν έχει ακόμη ξεδιπλωθεί.

Δυστυχώς ο WPATH αποποιείται την ευθύνη για τη ζημιά που εκείνος προκάλεσε και διαχειρίζεται. Τα παιδιά όμως ζητούν να έχουν απογόνους: Αρκετά ομολογούν: « Μόλις βρήκα αυτόν τον υπέροχο σύντροφο και τώρα θέλω παιδιά...»

Η έλλειψη ικανοποιητικής σεξουαλικής λειτουργικότητας είναι επίσης μια σημαντική πηγή αγωνίας, καθώς αυτοί οι νέοι άνθρωποι διαπιστώνουν εκ των υστέρων ότι η έλλειψη σεξουαλικής λειτουργίας την οποία παρουσιάζουν μετά τις «θεραπείες» βλάπτει την ικανότητά τους να δημιουργήσουν μακροχρόνιες στενές σχέσεις.

Τα αρχεία του WPATH αποκαλύπτουν πως το σύνθημα πρέπει να είναι: «Προτού αγοράσεις, πρόσεξε». Οι καταναλωτές της ιατρικής φύλου πιστεύουν ότι οι κλινικοί γιατροί γνωρίζουν τι κάνουν. Αλλά δεν είναι έτσι. Λειτουργούν χωρίς τεκμηριωμένη επιστημονική βάση και τα αρχεία που διέρρευσαν δείχνουν ότι είναι εν γνώσει τους ότι η δουλειά τους βλάπτει παιδιά, εφήβους και τα ευάλωτα άτομα.

Το γράμμα του απελπισμένου κοριτσιού ήταν η έκφραση ενός απλού σχετικά προβλήματος που για άλλους έχει πολύ μεγαλύτερη πολυπλοκότητα. Ας γίνει αφορμή σοβαρού προβληματισμού για όλους του θιασώτες των ανεύθυνων θεωριών και πράξεων. Όπως δείχνουν τα στοιχεία, οι υποθέσεις επιλογής και επέμβασης στο φύλο είναι ένα εκτυλισσόμενο ιατρικό σκάνδαλο καταστροφικών διαστάσεων. Οι πραγματικές ζωές βλάπτονται και οι ηγέτες του WPATH οφείλουν να γνωρίζουν ότι τα παιδιά, οι γονείς τους και οι ψυχικά ασθενείς έχουν καταλάβει και πια δεν συναινούν.

Πηγές :

<https://genspect.org/to-the-gender-affirming-people-who-lied-to-me/>

<https://genspect.org/the-wpath-files-revealed/>

Παραπομπή:

* WPATH: «World Professional Association of Transgender Health», «Παγκόσμια Επαγγελματική Ένωση για την Υγεία των Διαφυλικών

[Πηγή](#)